

РЕШЕНИЕ

№ 23850

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2524** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на С. К. Ю., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Б. К., срещу Заповед № ЧР – 01 – 14 / 13.02.2026 г. на Министъра на правосъдието, с която, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 108 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение за длъжността „младши експерт“ с ранг втори старши в отдел „Производства по промяна на гражданство“ в Министерството на правосъдието, считано от 16.02.2026 г.
В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б. К.. Намира, че са налице и то доказани нарушения за отмяна на заповедта като незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения и в несъответствие с целта на закона. Целта на ЗДСл при трансформация не е освобождаване на служител. От всички доказателства и от заключението на вещото лице, което беше прието, се установява, че в администрацията в Министерството на правосъдието няма реално съкращаване на щата в администрацията. Отговорите на въпрос № 5 и въпрос № 6 от заключението на вещото лице абсолютно точно отговарят на въпросите, че няма реално съкращаване, защото длъжността на практика продължава да съществува като функции и задачи в трансформираните бройки. Исква от съда да отмени оспорения акт. Претендират се разноски по делото. Представя писмени бележки по съществото на спора.
Ответникът - Министърът на правосъдието, редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Т. Н. с пълномощно на л. 58 от делото. Съкращаването на щата към датата, на която е прекратено правоотношението на жалбоподателката, е извършено абсолютно законосъобразно и съобразно установената трайна практика на Върховен административен съд, видно от която не е

необходимо да е изцяло изчезнала функцията или самата длъжност. Към настоящия момент, както и към датата на съкращаването, длъжността на жалбоподателката не е налична в отдела, в който е прекратено правоотношението. Това е видно и от заключението на вещото лице. Няма длъжност „младши експерт“ в отдела, от който е съкратена жалбоподателката. Ответникът иска от съда да отхвърли жалбата. Възражава за прекомерност на разностите, претендирани от процесуалния представител на жалбоподателя. Представя писмени бележки по съществото на спора.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище по съществото на спора.

Административен съд София – град, след като се запозна с доводите и възраженията на страните, както и със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че към дата 13.02.2026 г. жалбоподателят е заемал длъжността „младши експерт“ с ранг втори старши в отдел „Производства по промяна на гражданство“ в Министерството на правосъдието.

Със Заповед № ЛС-03-2381/9.12.2005 г. на министъра на правосъдието, жалбоподателката С. А. Ю. е назначена на длъжността „младши експерт“ в дирекция „Българско гражданство“, считано от 12.12.2005 г.

Със Заповед № ЧР-04-76/13.03.2024 г., С. Ю. на длъжност „младши експерт“ в отдел „Оценка и анализ на документацията“, дирекция „Българско гражданство“, е повишена в ранг II старши за получени годишни оценки за изпълнението на длъжността по периоди, както следва: за 2021 г. – оценка „Изключително изпълнение“; за 2022 г. – оценка „Изключително изпълнение“; за 2023 г. – оценка „Изключително изпълнение“.

Със Заповед № ЧР-07-16/25.08.2025 г. на министъра на правосъдието е утвърдена структурата, наименованията и числеността на административните звена в Министерството на правосъдието, считано от 01.09.2025 г. Дирекция „Българско гражданство“ с числен състав 27 щатни бройки (включвайки щатната бройка за длъжността „директор“) е структурирана в 3 отдела: отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ – 10 щатни бройки; отдел „Производства по промяна на гражданството“ – 8 щатни бройки; отдел „Удостоверителни процедури по Закона за българското гражданство“ – 8 щатни бройки. Посочената структура е отразена в точка 23 от посочената заповед.

На дата 25.08.2025 г. министърът на правосъдието е утвърдил длъжностно разписание на Министерството на правосъдието с рег. № ЧР-07-17 (в сила от 01.09.2025 г.). Съгласно длъжностното разписание, дирекция „Българско гражданство“ (27 щатни бройки с длъжността „директор на дирекция“) е структурирана в следните звена:

отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (10 щатни бройки);

отдел „Производства по промяна на гражданството“ (8 щатни бройки, сред които 1 щатна бройка за длъжността „младши експерт“);

отдел „Удостоверителни процедури по Закона за българското гражданство“ (8 щатни бройки).

Със Заповед № ЧР-01-250/28.08.2025 г. на министъра на правосъдието, С. Ю. е преназначена от длъжност „младши експерт“ в отдел „Оценка и анализ на документацията“, дирекция „Българско гражданство“, на длъжност „младши експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“, дирекция „Българско гражданство“, считано от 01.09.2025 г.

При тази заповед прави впечатление, че най-отдолу е отбелязано следното: „Съгласен/а съм с преназначаването ми на длъжността“, под който С. Ю. собственоръчно е изписала двете си имена и се е подписала, като е декларирала под дата на съгласието си 29.08.2025 г. Това означава, че жалбоподателят Ю. е дала своето съгласие след датата на издаването на заповедта. Съгласно чл.

82 от ЗДСл, държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ. Предвид правната природа на акта за назначаване, който е административен акт и изразява отношение на власт и подчинение, не би могло да се смята, че той представлява предложение от органа по назначаването до държавния служител, тъй като предложението изисква отношение на равнопоставеност. Поради това органът по назначаването трябва да отправи писмено предложение преди да издаде акта за преназначаване. В конкретния случай не е налице спазване на законовото изискване за предварително съгласие на служителя за преназначаването му, независимо от обстоятелството, че не това е предметът на делото.

На дата 21.01.2026 г. министърът на правосъдието е утвърдил длъжностно разписание на Министерството на правосъдието с рег. № ЧР-07-9 (в сила от 22.01.2026 г.). Съгласно длъжностното разписание, дирекция „Българско гражданство“ (27 щатни бройки с длъжността „директор на дирекция“) е структурирана в следните звена:

отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (10 щатни бройки);

отдел „Производства по промяна на гражданството“ (8 щатни бройки, сред които 1 щатна бройка за длъжност „младши експерт“);

отдел „Удостоверителни процедури по Закона за българското гражданство“ (8 щатни бройки).

На дата 21.01.2026 г. министърът на правосъдието е утвърдил и поименно разписание на длъжностите на Министерството на правосъдието с рег. № ЧР-07-5 (в сила от 05.01.2026 г., като очевидно му е придадено обратно действие, л. 33 от делото). Съгласно данните на стр. 20 от разписанието, численият състав от 8 щатни бройки в отдел „Производства по промяна на гражданството“ е както следва: Б. З. – началник отдел, 3 вакантни щатни бройки за длъжността „главен експерт“, К. Н. – старши експерт, Й. Д. - старши експерт, Р. Д. - старши експерт, С. Ю. - младши експерт.

На дата 12.02.2026 г. в 15:01 ч. (съгласно данните от регистрационна карта от Административната информационна система на Министерството на правосъдието, неразделна част от докладната записка, л. 27 от делото) на министъра на правосъдието е представена докладна записка с № 92-09-11 от Р. Т., директор на дирекция „Българско гражданство“ относно „Предложение за извършване на трансформация на длъжности в дирекция „Българско гражданство“.

Съгласно съдържанието на докладната записка:

стр. 1: „За заемането на свободните бройки в дирекцията, в съответствие с разпоредбите на Закона за държавния служител са предприети действия или предстои да бъдат предприети такива в най-кратък срок“;

стр. 3: „.... анализирайки широкия обхват и големия обем на възложените дейности, изискващи по-висока експертиза, в работния процес през изминалите вече няколко месеца се забелязва и очертава ясно необходимостта от засилване на човешкия и експертния капацитет на отдел „Секретариат на Съвета по гражданството,“.

С. анализ на Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, в редакцията преди и след изменението (изменен и допълнен с ПМС № 148 / 01.08.2025 г., Обн. – ДВ, бр. 64 от 05.08.2025 г.) показва следното: щатните бройки в Дирекция „Българско гражданство“ са били увеличени допълнително с четири щатни бройки - от 23 щатни бройки на 27 щатни бройки. Тази промяна е станала при условие, че единствената нова функционална компетентност на дирекция Българско гражданство, настъпила след изменението на правилника, е в чл. 33, т. 11, и се изразява в следното: думите „на хартиен и“ са заличени (съгласно § 24 от ПМС № 148/01.08.2025 г.).

Настоящият състав намира за необходимо да посочи, че в докладната записка с № 92-09-11, изготвена от директора на дирекция „Българско гражданство“ относно: „Предложение за

извършване на трансформация на длъжности в дирекция „Българско гражданство“, не се съдържат данни за реално извършен анализ на натовареността, въз основа на определена методология, на отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (за който в докладната записка се иска увеличаване на капацитета му с 1 щатна бройка). На практика в докладната записка бланкетно се посочва статистика на с. 2, че „през последните години броят на постъпилите молби и предложения за гражданство, респективно броят на административните преписки е устойчиво висок (за 2023 г. броят им е 23 922, за 2024 г. броят е 24 452, а за 2025 г. броят им възлиза на 19 605). В дирекция „Българско гражданство се осъществява значителен обем на производства, като в следствие на натрупана през годините забава в разглеждането на преписките за промяна на гражданството от Съвета по гражданство все още има около 52 263 висящи производства, които обективно досега не са могли да бъдат своевременно обработени“. В докладната записка (с № 92-09-11) също така се посочват целите и функциите на отдела и на отдел „Производства по промяна на гражданството“ (за който отдел в докладната записка се предлага намаляване на капацитета му с 1 щатна бройка). В същата тази записка се твърди, че „... в работния процес през изминалите вече няколко месеца се забелязва и очертава ясно необходимостта от засилване на човешкия и експертния капацитет на отдел „Секретариат на Съвета по гражданството,“.

В докладната записка с № 92-09-11 не се съдържа информация до министъра на правосъдието, в качеството му на орган по назначаването, че отправеното предложение ще доведе до съкращаване на единствената щатна бройка за длъжността „младши експерт“. Липсва и информация, че това от своя страна ще доведе до прекратяване на служебното правоотношение на дългогодишния служител (с над 20-годишен стаж, формиран само в Дирекция „Българско гражданство“) С. Ю..

По докладната записка с № 92-09-11 е налице положителна резолюция на министъра, обективизирана чрез запис в АИС на МП и поставена на 12.02.2026 г. – т. е. в същия ден в 15:41 ч., като резолюцията е поставена 40 минути, считано от момента на предоставянето на докладната записка.

Със заповеди № ЧР-07-10/13.02.2026 г. на министъра на правосъдието е изменена числеността на дирекция „Българско гражданство“ и № ЧР-07-11/13.02.2026 г. на министъра на правосъдието в т. 2 и т. 3 се нарежда една щатна бройка с длъжностно наименование „младши експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“, дирекция „Българско гражданство“ да се трансформира в длъжността „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“, дирекция „Българско гражданство“, считано от 16.02.2026 г.;

На 13.02.2026 г. министърът на правосъдието е утвърдил длъжностно разписание на МП с рег. № ЧР-07-12 (в сила от 16.02.2026 г., в края на мандата). Съгласно длъжностното разписание, дирекция „Българско гражданство“ (27 щатни бройки с длъжността „директор на дирекция“) е структурирана в следните звена:

отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (11 щатни бройки);

отдел „Производства по промяна на гражданството“ (7 щатни бройки);

отдел „Удостоверителни процедури по Закона за българското гражданство“ (8 щатни бройки).

Със заповед № ЧР-01-14/13.02.2026 г. на министъра на правосъдието се прекратява служебното правоотношение на С. Ю. от длъжност „младши експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“, дирекция „Българско гражданство“, считано от 16.02.2026 г., поради съкращаване на длъжността. В заповедта са посочени обезщетенията, които трябва да се изплатят на служителя. Относно обезщетението за неизползван платен годишен отпуск се посочват данни, от които не може да се направи извод за колко точно работни дни се дължи обезщетение – от една страна, се посочва общ размер на 30 работни дни, но при разбивка на дните по години се сочи 25 работни дни за 2025 г. и 3 работни дни за 2026 г., което сумарно е 28 работни дни, а не 30.

В хода на съдебното производство е допусната и назначена съдебна експертиза:

Според заключението на вещото лице С. П. щатните бройки на дирекция „Българско гражданство“ са определени с Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (обн. – ДВ, бр. 64 от 2025 г.) общо на 27 щатни бройки. В цялата дирекция „Българско гражданство“ има предвидена само една щатна бройка за длъжността „младши експерт“ и това е щатната бройка в отдел „Производства по промяна на гражданството“. Тази длъжност престава да съществува като длъжностно наименование, считано от 16.02.2026 г., когато със Заповед № ЧР – 07 – 10 / 13.02.2026 г. на Министъра на правосъдието е изменена структурата, наименованието и числеността на административните звена в министерство на правосъдието. От посочената дата отдел „Производства по промяна на гражданството“ вече се състои от 7 щатни бройки, т. е. с една по-малко. Със Заповед № ЧР – 07 – 11 / 13.02.2026 г. на министъра на правосъдието една щатна бройка „младши експерт“ в отдела „Производства по промяна на гражданството“ се трансформира в длъжността „главен експерт“ в друг отдел от същата дирекция, а именно в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“.

Според вещото лице сравнителният анализ на длъжността „младши експерт“ с останалите длъжности в отдел „Производства по промяна на гражданството“, а именно „главен експерт“ отдел „Производства по промяна на гражданството“ – вариант 1.1., главен експерт в същия отдел – вариант 1.2, старши експерт в същия отдел, показва, че има припокриване на преките задължения в длъжностната характеристика на „младши експерт“ с преките задължения в длъжностната характеристика на „главен експерт“ – вариант 1.1 и в длъжностната характеристика на старши експерт.

В заключението на вещото лице (на с. 15) е посочено, че „Преди съкращението длъжности, които включват функции и преки задължения, като тази на жалбоподателката са общо 5 (пет) щатни броя: 1 (един) „главен експерт“ с длъжностна характеристика вариант 1.1 (вакантна), 3 (трима) старши експерти (заета) и 1 (един) младши експерт – жалбоподателката (заета)“ – отговор на Задача 5.

Посочено е в заключението (с. 17) че „До момента на проверката – 7 май 2026 г. длъжността „главен експерт“ е свободна/незаета“ (тук става въпрос за новата длъжност „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“). Със Заповед ЧР-11-12/29.04.2026 г. за длъжността „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ е обявен конкурс и в момента тече процедура по подбор“ – отговор на Задача 6.

На страница 19 от заключението е посочено, че „Длъжността е премахната като наименование от длъжностното разписание. Като трудова функция обаче, длъжността на жалбоподателя продължава да съществува в отдел „Производства по промяна на гражданството“ – Отговор на Задача 5.

На страница 20 от заключението е посочено, че „Длъжността като функция остава да съществува в отдел „Производства по промяна на гражданството“, но е намален от 5 на 4 щатният брой на тези длъжности по разписанието, които включват в себе си функции/преки задължения по длъжностна характеристика, същите, като тези на жалбоподателя Ю.“ – Отговор на Задача 5.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София – град, Първо отделение, 45 – ти състав, от правна страна намира следното:

Жалбата е подадена в срок – на дата 24.02.2026 г. до Административен съд София – град. Заповедта е била връчена на С. Ю. на дата 13.02.2026 г. Жалбата е редовна и е подадена от надлежна страна – адресат на акта, който е засегнат неблагоприятно от него. Съгласно чл. 126 от ЗДСл по производствата по тази глава (*глава Девета „Спорове“*) не се събират държавни такси.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган. Оспорената Заповед №

ЧР – 01 – 14 от 13.02.2026 г. е издадена от Министъра на правосъдието. Министърът на правосъдието е орган по назначаване по отношение на жалбоподателя С. Ю.. Съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията (ЗАДм), Министърът е орган по назначаването на държавните служители в министерството. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА), длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б., на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

Съгласно чл. 7, ал. 4 от НПКДА, длъжността „младши експерт“ е свързана със събирането и систематизирането на информация, с обработката на бази данни, с проучването и обобщаването на различни практики и алтернативни решения при подпомагане дейността на по-високите длъжностни нива; експертът може да осъществява дейности по административното обслужване.

Длъжностите се определят с длъжностното разписание, което се утвърждава от органа на държавна власт - органа по назначаването на съответната администрация (чл. 2, ал. 3 от ЗДСл), като водеща е дейността, за чието осъществяване са насочени усилията на всички служители. Разпределянето на длъжностите по звена се определя с оглед функционалната компетентност на съответните дирекции, установена с устройствения правилник на конкретната администрация. От длъжностното разписание може да се установи броят длъжности, йерархическата подчиненост, взаимодействието между тях.

Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПКДА, промени в длъжностното разписание се предлагат само с писмен мотивиран доклад. Длъжностите могат да се трансформират в други длъжности чрез изменение на длъжностното разписание, при обоснована необходимост, свързана с наличието на едно или повече от следните условия: 1. адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено; 2. по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено; 3. промяна в организацията и/или в обема на работа.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДСл, задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика.

Съгласно относимите разпоредби от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, и по-конкретно: чл. 2 - за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените с наредбата ред и начин; чл. 3, ал. 1 - длъжностните характеристики се разработват въз основа на правила съгласно приложение № 1; Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 „Правила за разработване на длъжностни характеристики“, които правила се използват с цел разработване или изменение на длъжностната характеристика за съответната длъжност: В раздел I „М. за разработване и изменение на длъжностна характеристика“ от Правилата за разработване на длъжностни характеристики е уредено, че длъжностни характеристики за всяка *длъжност* в администрацията се разработват въз основа на:

1. анализ на функциите на звеното, определени с устройствения правилник на администрацията, в което се намира съответната длъжност.

Отчитат се както общите, така и специфичните дейности, отговорности и задължения на съответното структурно звено, връзката с останалите звена (дирекции, отдели, сектори) в администрацията и задачите с постоянен характер, произтичащи от характера на работата или възлагани от органа по назначаване.

Анализът осигурява правилно и ефективно разпределение/преразпределение на задълженията и отговорностите между отделните длъжности за изпълнение на целите на структурното звено и на администрацията като цяло. При разработване на длъжностната характеристика се отчита нивото на всяка длъжност, като изисквания, сложност на изпълняваните функции и отговорности. Информация за анализа на длъжностите може да се събере от изпълнителите на съответните длъжности, от звената по управление на човешките ресурси, от съществуващи или нови стандарти за изпълнение на съответните функции и задачи на звеното, отчетни документи и др.;

2. Нормативна регламентация за общите, минималните и специфичните изисквания за заемане на съответната длъжност; 3. В раздел II „Съдържание на длъжностната характеристика” от Правилата за разработване на длъжностни характеристики е уредено, т. 3. Основна цел на длъжността - за формулировката на целта се вземат предвид: целите на администрацията като цяло; целите на административното звено; до каква степен целите на администрацията и на административното звено се постигат чрез тази длъжност; характерни особености на длъжността, които я отличават от другите длъжности; т. 10. Изисквания за заемане на длъжността - информацията се представя отделно по отношение на изискванията за *образователна степен, за професионална област*, за минимално изискуем професионален опит, допълнително необходима езикова и компютърна квалификация и други, ако се изискват за длъжността;

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, ръководителите по чл. 5, ал. 1 разработват проект на длъжностна характеристика за всяка длъжност от длъжностните разписания въз основа на: 1. анализ на функциите на звеното; 2. нормативна регламентация за общите, минималните и специфичните изисквания за заемане на съответната длъжност.

Приложение № 3 към чл. 6, ал. 2: т. 10 от въпросника - посочват се *минималното образование*, професионалната квалификация и/или специализираното обучение (например информационни технологии, чужди езици), както и минималният професионален опит, който е необходим на служителя за ефективното изпълнение на служебните му задължения. *Образователна степен. Професионална област (например икономика, право, др.). Професионален опит (продължителност и вид). Допълнителна квалификация/обучение (чужди езици, ИТ и др.)*

При сравнителен анализ на 2 броя длъжностни характеристики за длъжността „младши експерт” в отдел „Оценка и анализ на документацията” в Дирекция „Българско гражданство” и длъжността „младши експерт” в отдел „Производства по промяна на гражданството” в Дирекция „Българско гражданство”, връчени на С. Ю. на 06.01.2020 г. и 29.09.2025 г., се установява следното:

Длъжностна характеристика от 06.01.2020 г.: 1. Основна цел на длъжността (раздел III) - „Изготвяне на становища, свързани с дейността на отдела. Осъществяване на експертна оценка на документацията в производството по промяна на българското гражданство. Поддържане на база данни”; 2. Области на дейност (раздел IV) – „Осъществяване на експертен преглед на документите за съответствието им с нормативните изисквания; организиране и подготовка на заседанията на Съвета по гражданството; изготвяне на експертни становища по постъпили молби, жалби и предложения в областта на българското гражданство; събиране и систематизиране на информация и въвеждане на данни в автоматизираната информационна система „Българско

гражданство”; 3. Изисквания за заемане на длъжността (раздел X) – образователно-квалификационна степен: професионален бакалавър; професионална област: право, икономика. Длъжностна характеристика от 29.09.2025 г.: 1. Основна цел на длъжността (раздел III) - „Провеждане на интервюта с кандидатите за промяна на гражданството. Въвеждане и актуализиране на информацията в базата данни”; 2. Области на дейност (раздел IV) – „Провеждане на интервюта с кандидатите за промяна на гражданството; въвеждане на данни в автоматизираната информационна система „Българско гражданство” (АИС БГ); изготвяне на отговори по постъпили запитвания в областта на българското гражданство; 3. Изисквания за заемане на длъжността (раздел X) – образователно-квалификационна степен: професионален бакалавър по; професионална област: социални, стопански и правни науки.

От принципно значение е обстоятелството, че проект на длъжностна характеристика за всяка длъжност трябва да се разработва въз основа на анализ на функциите на звеното, а изменение на длъжностна характеристика – при настъпили промени, изрично определени в чл. 8, ал. 1 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители (НДХДСл.). Длъжностните характеристики или измененията в тях се разработват от непосредствения ръководител на административното звено, като за длъжностите в съответния отдел се разработват от началника на отдела. Ръководителят на звеното трябва да разработва проекта на длъжностна характеристика въз основа на анализ на функциите на звеното и нормативната регламентация за общите, минималните и специфичните изисквания за заемане на съответната длъжност. Минималните изисквания за заемане на длъжността „младши експерт“ нормативно са регламентирани в Класификатора на длъжностите в администрацията (позиция под № 295): образователна степен - професионален бакалавър по...; ранг – V младши; професионален опит - не се изисква. Конкретните професионални области, залагани в изискванията за заемане на длъжността, трябва да се основават върху реалните потребности на звеното въз основа на извършен функционален анализ.

С Постановление на Министерския съвет (ПМС) № 125 от 24.06.2002 г. е утвърден Класификатор на областите на висше образование и професионалните направления. Съгласно точка 3 от класификатора, областта на висше образование „Социални, стопански и правни науки” включва следните професионални направления – социология, антропология и науки за културата; психология; политически науки; социални дейности; обществени комуникации и информационни науки; право; администрация и управление; икономика; туризъм.

Трябва да се има предвид, че към всяко професионално направление спадат редица специалности. Например: към Професионално направление „Право” – специалности: право; международни отношения; към Професионално направление „Икономика” – специалности: аграрна икономика; банков мениджмънт; маркетинг; застрахователно дело; пенсионно и здравно осигуряване; икономика; валутен, митнически и данъчен контрол; икономика на строителство; стокосъхранение и многобройни други.

Въз основа на посоченото дотук относно изискванията към длъжностните характеристики се налагат следните изводи:

В длъжностна характеристика от 06.01.2020 г. не е посочена правилно образователната степен (професионален бакалавър вместо професионален бакалавър по...). По принцип няма разлика в образователната степен; това е една и съща степен, като при професионален бакалавър по... (каквото е заложеното изискване за длъжността в Класификатора на длъжностите в администрацията), но е необходимо да се уточнява конкретната специалност (например - Професионален бакалавър по туризъм).

В длъжностна характеристика от 29.09.2025 г. е разширен кръгът на професионалните области, като вместо индивидуализация на конкретни специалности или поне на професионални направления, основаващи се на извършен функционален анализ и реалните потребности на звеното, в конкретния случай се включва широк образователен ценз. Това води до нелогичната ситуация на длъжността да могат да бъдат назначавани кандидати, притежаващи образование по такива професионални направления като социология, антропология и науки за културата; психология; политически науки; социални дейности; обществени комуникации и информационни науки; администрация и управление; туризъм.

При своето произнасяне съдът съобрази и следната съдебна практика:

Решение № 726 от 22.01.2026 г. по адм. д. № 9492/2025 г. на ВАС:

„За да бъде съкратена една длъжност по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, трябва да са налице кумулативно две предпоставки: 1. длъжността вече да не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на административната единица или ако съществува, то да е намален броят на длъжностите, при запазване на системата от функции, задължения и изисквания, т. е. намалява се броят на служителите, които изпълняват длъжността, но тя остава да съществува и 2. длъжността като системата от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика вече да не съществува”.

В този смисъл са и: Решение № 13115 от 17.12.2025 г. по адм. д. № 6905/2025 г. на ВАС; Решение № 12644 от 09.12.2025 г. по адм. д. № 9913/2025 г. на ВАС; Решение № 11753 от 19.11.2025 г. по адм. д. № 7700/2025 г. на ВАС; Решение № 11723 от 19.11.2025 г. по адм. д. № 7846/2025 г. на ВАС; Решение № 9162/2008 г. по адм. д. № 2649/2008 г. на ВАС; Решение № 12759/2007 г. по адм. д. № 8279/2007 г. на ВАС.

Според настоящия състав фактите по делото водят до следния извод:

За да е налице съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, е необходимо пълно премахване на функциите, задачите и задълженията на тази длъжност или тяхното изменение да бъде толкова съществено, че новата им съвкупност и изискванията за тяхното осъществяване да налагат извод за наличието на качествено нова длъжност.

Констатацията, че са налице двете кумулативни изисквания – длъжността не фигурира като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на съответната администрация, и на второ място, липсва системата от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика за длъжността, водят до обосноваия извод, че е налице съкращаване на длъжността.

Съкращаването на длъжността е налице и когато макар длъжност със същото наименование и функции да продължава да съществува, бройката на служителите, натоварени с изпълнението ѝ, е намален. При тази хипотеза съкращаването е резултат не от премахването на длъжността като нормативно определена позиция, а от намалените бройки за нея, което налага прекратяване на служебното правоотношение на част от служителите.

Длъжността се свързва с изпълнение на конкретен вид дейност, която може да се извършва от едно или повече лица, чийто брой (щат) в рамките на нормативно предвидената обща численост на служителите се определя от органа по назначаването. По негова преценка може да се преустанови някоя от осъществяваните в администрацията видове дейност или да се намали обемът на дейността, което се изразява в премахване на предвидените в длъжностното разписание щатни бройки, като и в двата случая е налице съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл.

Преценката на органа по назначаването е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол; тя е свързана с оперативната самостоятелност на управляващия дейността и неговото право да я

организира по най-ефикасен, според собственото му виждане, начин. Съкращаването на определена длъжност е вид реструктуриране, попадащо изцяло в сферата на оперативната самостоятелност на органа.

При прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл няма изискване да се извършва подбор, разпоредбите на КТ не намират приложение. Също така, органът по назначаването не е задължен да предлага друга длъжност на съкратените държавни служители.

Според настоящия състав формално са изпълнени предпоставките на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, предвиждащ възможност за органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение при съкращаване на длъжността. Предвид легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 от НПКДА за понятието „длъжност в администрацията“, процесната длъжност е съкратена, защото не съществува вече в длъжностното разписание на Министерството на правосъдието от 16.02.2026 г. в отдел „Производства по промяна на гражданството“ към дирекция „Българско гражданство“ като нормативно установена позиция и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика за длъжността „младши експерт“. Съгласно заключението на приетата в открито заседание експертиза, длъжността на С. Ю. е премахната като наименование от длъжностното разписание, но като функция остава да съществува в отдел „Производства по промяна на гражданството“, при намаляване на щатния брой от 5 на 4 на тези длъжности по разписанието, които включват в себе си функции/преки задължения по длъжностна характеристика на Ю..

В оспорената заповед е посочено правното основание, а именно - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, както и е отбелязано словом основанието - „при съкращаване на длъжността“, което съдържа в себе си и фактическото основание за издаването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл и както константно приема в практиката си ВАС, основанията по чл. 106, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебни правоотношения съдържат в себе си и фактическото основание за това. Като условие за законосъобразност на заповедта, органът по назначаване няма задължение да излага други мотиви, свързани с правомощието му да извършва реорганизация на управляваната от него административна структура, което е предоставено на неговата оперативна самостоятелност.

Не може да се приеме за незаконосъобразност на заповедта липсата на подбор между служителите, тъй като ЗДСл не въвежда такова изискване към органа по назначаването. Освен липса на законово задължение за подбор между служителите, не са представени (а и не се твърди да има) утвърдени от органа правила и критерии в тази насока – (В този смисъл Тълкувателно решение № 2 от 25.06.2012 г. по тълк. д. № 2/2011 г. на ВАС).

Налице е съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Административният орган е действал в рамките на оперативната си самостоятелност, която му дава правомощия да премахне отделни длъжности, да създаде нови или да направи промени в числеността на щатните бройки, с цел да подобри изпълнението на отделни дейности и функции на ведомството. За органа по назначаването няма законово задължение да предлага преназначаване на друга длъжност при съкращаване на длъжността или да извършва подбор.

Оспорената заповед е съответна на особените изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 108 от ЗДСл - подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба, както и при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Относно изискванията за форма на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е налице

специална уредба в ЗДСл, която изключва приложението на общата норма на чл. 59, ал. 2 АПК, която и форма, както вече беше посочено, е спазена по отношение на оспорената заповед. Видно от съдържанието на оспорената заповед в същата са посочени и документите, послужили като основание за извършеното съкращаване на длъжността, но дори и да не са посочени всички относими документи, то безспорно същите са част от административната преписка, с която жалбоподателката е имала възможност да се запознае, поради което правото ѝ на защита не е било нарушено. Във връзка с това е приложимо Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, според което мотивите на акта могат да предхождат издаването на административния акт и да се съдържат в други документи, съставени с оглед подготовката и предстоящото му издаване, тоест представляващи част от административната преписка.

В случая е налице съкращаване на длъжността, като посоченото правно основание е такова, при което органът не е длъжен да посочи защо се съкращава длъжността, заема на конкретния държавен служител, както и не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращението.

Независимо от всичко посочено дотук обаче е дължим извод, че в случая предпоставките по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл са осъществени формално. Оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена в противоречие с принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 1 и ал. 2 АПК, и не съответства на материалноправните норми и на целта на закона. Налице е превратно упражняване на власт в нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК.

Както вече беше посочено, за да бъде съкратена една длъжност на приетото в оспорената заповед правно основание, трябва да са налице кумулативно две предпоставки: 1. длъжността вече да не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на административната единица или ако съществува, то да е намален броят на длъжностите, при запазване на системата от функции, задължения и изисквания, т. е. да е намален броят на служителите, които изпълняват длъжността, но тя остава да съществува и 2. длъжността като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика вече да не съществува.

В случая от събраните по делото доказателства се установява наличието на тези две предпоставки. Но изводът за противоречие на оспорената заповед с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК и с целта на закона се подкрепя от доказателствата по делото. Съвкупният анализ на доказателствата води до единствено възможния извод, че извършеното съкращаване на длъжността в случая представлява превратно упражняване на власт, което на общо основание подлежи на контрол за законосъобразност по чл. 146, т. 5, във вр. с чл. 6 от АПК. Последната разпоредба задължава административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Според чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая доказателствата по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, не водят до извод, че структурните промени, в резултат от които е прекратено служебното правоотношение на С. Ю., са имали за своя основна цел оптимизация на работата на администрацията. Според настоящия състав извършеното съкращаване на длъжността е продиктувано от персонални мотиви, с оглед премахване на длъжността на конкретен служител (по аргумент от противното на Решение № 11753 от 19.11.2025 г. по адм. д. № 7700/2025 г. на ВАС).

Не са представени доказателства за значителни промени на законовите и подзаконовите нормативни актове или на функционалните задължения на организационната структура на

дирекция „Българско гражданство“, а освобождаването именно на служителката С. Ю., която е дългогодишен служител с над 20-годишен стаж и то само в дирекция „Българско гражданство“, сочи на лично отношение при прекратяване на служебното правоотношение. Недопустимо е съкращаването на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл да бъде насочено към конкретен служител.

В случая реорганизацията и вътрешното реструктуриране в дирекция „Българско гражданство“ на Министерството на правосъдието е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаване и не подлежи на контрол за законосъобразност. Упражняването на тези правомощия обаче не е реализирано добросъвестно и разумно, не е подчинено на легитимни цели, каквато е постигането на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ. Установените фактически и правни обстоятелства по делото показват превратно упражняване на дискреционна власт от административния орган, подчинено на нелегитимна цел при съкращаване на длъжността на служителя.

В случая последователността в действията на ответника, съпътстващите ги документи и събраните по делото доказателства сочат, че се преследва не постигането на заложената от законодателя цел и че органът действа недобросъвестно. От безспорно установената фактическа обстановка следва, че с оспорената заповед се цели премахването на определено лице, което противоречи на института на съкращаване на щатна длъжност за оптимизация на работния процес. Съвкупната преценка на изложените обстоятелства обуславя извод за неправилно приложение на закона и превратно упражняване на власт от административния орган, съставляващи основания за отмяна на оспорената заповед по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Фактите, на които в случая настоящият състав формира извод за превратно упражняване на власт от министъра на правосъдието, са:

1. освобождаване именно на служителката С. Ю., която е дългогодишен служител с над 20-годишен стаж и то само в дирекция „Българско гражданство“, с получени годишни оценки за изпълнението на длъжността за 2021 г., 2022 г. и 2023 г. – оценка „Изключително изпълнение“;
2. с промяна на Устройствения правилник на МП през м. август 2025 г. е увеличен щатът на дирекция „Българско гражданство“ с 4 (четири) щатни бройки, без функционалните компетентности на дирекцията да са претърпели промени;
3. данните за дирекция „Българско гражданство“ по утвърдените на 25.08.2025 г. и 21.01.2026 г. (в период от почти 5 месеца) длъжностни разписания на Министерството на правосъдието са с идентично съдържание, като Дирекция „Българско гражданство“ е структурирана в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (10 щатни бройки), отдел „Производства по промяна на гражданството“ (8 щатни бройки, сред които 1 щатна бройка за длъжност „младши експерт“, заемана от С. Ю.) и отдел „Удостоверителни процедури по Закона за българското гражданство“ (8 щатни бройки);
4. Три вакантни щатни бройки за длъжността „главен експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“ от 05.01.2026 г., съгласно поименно разписание на длъжностите на Министерството на правосъдието с рег. № ЧР-07-5/21.01.2026 г.;
5. предприемане на оперативни действия за структурни промени в дирекция „Българско гражданство“ в края на мандата на министъра на правосъдието: докладната записка с № 92-09-11 от директор на дирекция „Българско гражданство“ относно „Предложение за извършване на трансформация на длъжности в дирекция „Българско гражданство“ е от 12.02.2026 г. (четвъртък); насочена е към министъра на същия ден в 15:01 ч.; положителната резолюция на министъра е от същия ден в 15:41 ч. – след 40 минути от предоставянето на докладната записка; на 13.02.2026 г. (петък) е изменена числеността на дирекция „Българско гражданство“, като на същия ден са

издадени редица относими документи, считано от 16.02.2026 г. (понеделник); заповедта № ЧР-01-14 на министъра на правосъдието за прекратяване на служебното правоотношение на С. Ю., считано от 16.02.2026 г., е от 13.02.2026 г., като същата ѝ е връчена на 13.02.2026 г.; приключване на мандата на министъра на дата 18.02.2026 г. Тук може да се постави и въпросът, защо не е прехвърлена 1 щатна бройка в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ от някоя от *трите вакантни* щатни бройки за длъжността „главен експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“;

6. докладна записка с № 92-09-11 от директора на дирекция „Българско гражданство“ относно „Предложение за извършване на трансформация на длъжности в дирекция „Българско гражданство“: в същата към 12.02.2026 г. се посочва, че за заемането на свободните бройки в дирекцията са предприети действия или предстои да бъдат предприети такива в най-кратък срок; в същата не се съдържат данни за реално извършен анализ на натовареността на отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ и на отдел „Производства по промяна на гражданството“ за периода от 01.09.2025 г. (от датата на утвърдената нова структура на Дирекция „Българско гражданство“) до 12.02.2026 г. (датата на докладната записка, в която се отбелязва, че в работния процес през изминалите вече няколко месеца се забелязва и очертава ясно необходимостта от засилване на човешкия и експертния капацитет на отдел „Секретариат на Съвета по гражданството“); в същата като мотиви за предложението за промяна бланкетно се посочва статистика относно броя на постъпилите молби и предложения за гражданството, респективно броя на административните преписки, за 2023 г., 2024 г. и 2025 г., като за 2025 г. са постъпили най-малко молби и предложения за гражданството;

7. докладната записка е писмен доклад по смисъла на чл. 14, ал. 1 от НПКДА, но същият е мотивиран бланкетно;

Видно и от заключението на вещото лице П. към момента на проверката на място в министерството по повод на изготвяне на експертизата – 7 май 2026 г. длъжността „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ (става въпрос за новата трансформирана длъжност) е свободна/незаета. Със Заповед № ЧР-11-12/29.04.2026 г. за длъжността „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“ е обявен конкурс. Това показва, че за времето от 16.02.2026 г. – датата на влизане в сила на исканата от директора на дирекция „Българско гражданство“ структурна промяна, до 29.04.2026 г. – датата на заповедта за обявяване на конкурс за новата длъжност „главен експерт“ в отдел „Секретариат на Съвета по гражданство“, не са предприемани действия по обезпечаване на новата бройка. Тоест реално и на практика нуждата от засилване на човешкия и експертния капацитет на отдел „Секретариат на Съвета по гражданството“ не е била остра. В този смисъл не се споделя аргументът, изложен в писмената защита на ответника, че е било необходимо време (повече от два месеца), за да се запознае новият министър с необходимостта от провеждане на конкурс и със стратегията за окомплектоване на административния капацитет на дирекция „Българско гражданство“.

Съдебният контрол се проявява най – вече като контрол върху външните ограничения и законовата основа на извършените административни действия. Оперативната самостоятелност се определя като възможност да се избира измежду няколко (най – малко две) решения, всяко от които е в еднаква степен законосъобразно и в различна – целесъобразно. От съвкупния анализ на представените по делото доказателства не се установи обстоятелството, че промяната в длъжностното разписание в дирекция „Българско гражданство“ е продиктувана от съображения по целесъобразност. Не се установи промяната да е целяла подобряване на организацията на работата в дирекцията, респ. тя да е имала за цел да отговори на актуалните нужди на тази административна структура. Всъщност доказателствата по делото установяват обстоятелството,

че целта на промяната в длъжностното разписание е била да се освободи конкретен служител. Тази цел е в противоречие с целта на вътрешното реструктуриране и реорганизация в една административна структура. Трансформацията на длъжностите, посочена по-горе, макар и сторена в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаване, не цели обезпечаване на работата и по-добрата функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности в дирекцията, а има за цел освобождаване на служител от заеманата от него длъжност. Оспорената заповед се явява издадена при нарушение на целта на закона. Налице е основание за нейната отмяна на основание чл. 146, т. 5 от АПК – несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Оспореният административен акт в конкретния случай е издаден с цел, различна от целите на непосредствените приложими нормативни актове, и при превратно упражняване на властнически правомощия. Действително, реорганизацията и вътрешното реструктуриране е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването и съответно не подлежи на контрол за законосъобразност. Упражняването на правомощията обаче трябва да е добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ. (в този смисъл Решение № 2202 от 26.02.2024 г. по адм. д. № 11288 / 2023 г. на ВАС, Второ отделение, както и Решение № 12954 от 29.11.2024 г. по адм. д. № 6320 / 2024 г. на ВАС, Второ отделение). Принципно вярна е тезата на ответника, че при наличие на оперативна самостоятелност съдът трябва единствено да провери дали при издаване на заповедта органът е действал в изпълнение на свои правомощия по оперативна самостоятелност, съответно отклонил ли се е от тези правомощия, нарушавайки приложими императивни норми на закона и преследваната с тях цел. Именно при тази проверка настоящият състав стига до извода, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона.

Наличието на свободни щатни бройки за определена длъжност, които не се засягат при промяна на щатното разписание (включително чрез трансформация) в определена администрация, а се засяга *заета* щатна бройка, се приема за белег, че е нарушен принципът на съразмерност, установен в чл. 6, ал. 2 и ал. 4 от АПК. (в този смисъл Решение № 12165 от 29.11.2021 г. по адм. д. № 7563 / 2021 г. на ВАС, Пето отделение). В това решение е посочено, че в тази хипотеза административният орган е упражнил оперативната си самостоятелност недобросъвестно и несправедливо. Съществуването на правна възможност да се трансформират трите вакантни щатни бройки за длъжността „главен експерт“ в отдел „Производства по промяна на гражданството“, вместо което се трансформира заета бройка на „младши експерт“, показва, че трансформацията не е имала за цел да оптимизира и подобри дейността на администрацията, а е имала за цел да бъде прекратено конкретно служебно правоотношение. При подобен случай ВАС е имал повод да посочи, че „към датата на заповедта съществуват вакантни две длъжности. Ако действително се целеше оптимизиране на администрацията, би следвало да бъдат съкратени именно свободните, незаети и по предишното щатно разписание, длъжности“ (Решение № 1371 от 07.02.2024 г. по адм. д. № 9168 от 2023 г. на ВАС, Второ отделение).

Съдът съобрази и практиката на ВАС, формирана по следните актове: Решение № 13115 от 17.12.2025 г. по адм. д. № 6905/2025 г. на ВАС; Решение № 12725/10.12.2025 г. по адм. д. № 7849/2025 г. на ВАС.

По отношение на разноските

С оглед изхода на спора и по аргумент от чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя трябва да му се присъдят разноси.

Направено е своевременно искане от пълномощника на оспорващия за присъждане на разноси. Представени са доказателства за платен хонорар в полза на адв. Б. К. в размер на 700 евро.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 09.08.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, възнагражденията за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно. Съгласно разпоредбата на 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1, минималният размер на адвокатското възнаграждение по искове за отмяна на уволнение, когато искът е предявен самостоятелно, е не по-малко от размера на М. (минимална работна заплата) за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл. 2. Към датата на сключване на договора за процесуално представителство и защита (19.02.2026 г.) установеният размер на М. в страната възлиза на 1213.00 лева (620 евро). При тези данни настоящият състав намира, че съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото претендиращият от жалбоподателя размер на адвокатски хонорар не се явява прекомерен. Същият е почти равен на размера на М., поради което възражението за прекомерност на юрисконсулт М. е неоснователно.

Претендира се и заплащане на възнаграждение за вещо лице в общ размер на 386.69 евро.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София–град, 45 - ти състав, I –отделение,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К. Ю., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] Заповед № ЧР – 01 – 14 / 13.02.2026 г. на Министъра на правосъдието, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 108 от ЗДСл на длъжност „младши експерт“ с ранг втори старши в отдел „Производства по промяна на гражданство“ в Министерството на правосъдието, считано от 16.02.2026 г.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на С. К. Ю., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 700 евро + 386.69 евро, общо **1086.69 евро.**

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.